

Til § 21.

Afgjørelsen af, om en Arrestbegjæring, imod hvilken Indsigelse er fremsat, kan tages til Følge træffes efter tysk Lovgivning af Amtsretten ikke som Fogedret (Vollstreckungsgericht), men under en almindelig Retssag, der saaledes vil kunne overføres til vedkommende danske Domstol i Overensstemmelse med Lovens § 6.

Med Hensyn til 3de Stykke bemærkes, at Arrest efter tysk Ret skaber en Panteret i Lighed med Udlæg.

Efter tysk Procesret kræves ikke som i dansk Ret Stadfæstelse af Arresten; derimod giver C. P. O. § 926 Skyldneren Adgang til at fremtvinge Retssag om selve Fordringen (Hovedsag) og denne Adgang holder Bestemmelserne i 3de Stykke 2det og 3de Punktum aaben under visse nærmere Forudsætninger

Til § 22

Tysk Lovgivning hjemler Adgang til foreløbige Retsmidler (einstweilige Verfügungen) i et Omfang, der langt overskrider de i Retsplejelovens Kapitel 57 omhandlede Forbudsforretninger, og man har derfor anset det for rettest at foreslaa, at Begjæring om saadanne foreløbige Retsmidler, om hvis Tilfølgtagelse der ikke er truffet Bestemmelse inden Lovens Ikrafttræden, betragtes som bortfaldne; saafremt herved en Begjæring, der falder indenfor den danske Forbudslovgivning, skulde blive ramt, vil Rekvirenten jo kunne fremsætte ny Begjæring for den danske Fogedret.

Paragrafens andet Stykke er en Følge af, at det hidtidige Grundbogsvæsen foreløbig foreslaas bevaret, og gaar ud paa at tillempe denne Ordning til det danske Retsplejesystem.

Til § 23.

Da Behandlingen af et Konkursbør udgøre en samlet Helhed, vil det formentlig findes naturligt, at Boer, der ved Lovens Ikrafttræden henstaar under Behandling, tilendebringes efter de hidtil gældende Regler, jfr. ogsaa Overgangsbestemmelsen i den danske Konkurslovs § 150, dog at der gives Skifteretten ret frie Hænder (Lempelser, der findes *hensigtsmæssige*).

Til § 24.

I de sønderjydske Landsdele har Befolkningen hidtil ikke haft nogen Pligt til at anmelde Dødsfald til Skifteretten, og man vil ogsaa fremtidig kunne fritage dem derfor, da der til Gængæld skal ske An-

meldelse til de borgerlige Personregistre; man kan nemlig sikre Skifteretten den fornødne Meddelelse ved at paalægge Personregisterføreren Pligt til at underrette Skifteretten om de til ham anmeldte Dødsfald. En saadan Pligt foreslaas indført ved Lovforslaget om Indførelse af dansk Person-, Familie- og Arveret i de sønderjydske Landsdele § 4.

Til §§ 25 og 26.

Naar dansk Retspleje i det hele indføres, maa ogsaa den danske Rets Regler om Skifte af Dødsbo indføres. Hvor Arveladeren er død før Lovens Ikrafttræden, maa man dog som Hovedregel anvende ældre Rets Regler, da der ellers vilde kunne ske en Forrykkelse af Arvingers og Kreditors Retsstilling. Om de enkelte Bestemmelser bemærkes nærmere følgende:

§ 25 gaar ud paa for alle Arvefald efter Lovens Ikrafttræden at gøre dansk Skiftelovgivning anvendelig. Fra denne Hovedregel har man dog set sig nødsaget til at gøre enkelte Undtagelser med Hensyn til de Arvefald, der indtræder inden den 1. Januar 1922. Indtil dette Tidspunkt vil tysk Rets materielle arveretlige Regler nemlig blive holdt i Kraft, jfr. Forslag til Lov om Indførelse af dansk Person-, Familie- og Arveret i de sønderjydske Landsdele, og de Grunde, der har ført hertil, gør sig ogsaa gældende paa disse Punkter.

Naar B. G. B. §§ 2044, 2048 og 2049 er holdt i Kraft, er Grunden den, at de har en væsentlig materielretlig Betydning, hvorfor det stemmer bedst med de almindelige Grundsætninger, hvorpaa Indførelseslovene er byggede, at bevare dem i den sædvanlige Overgangstid. Den anden Undtagelsesbestemmelse er begrundet ved, at Forslaget om Indførelse af Person-, Familie- og Arveret ved alle Arvefald inden den 1. Januar 1922 bibeholder tysk Rets Regel, hvorefter „Pflichtteilsrecht“ er en blot Fordringsret, medens Tvangsarvinger i dansk Ret er virkelige Arvinger. Reglen er vistnok nødvendig for ogsaa under dansk Skiftelovgivning at give de tvangslodberettede den Garanti, de har Krav paa.

Den tredie Undtagelse angaar de i B. G. B. §§ 2197 ff. omhandlede Testamentsfuldbyrdere. Disse svarer ingenlunde til dansk Rets Testamentsseksekutorer. Det gaar derfor ikke an at foreskrive, at de skal have samme Stilling som Testamentsseksekutorer efter dansk Ret. Paa den anden Side kan man næppe uden Varsel afskaffe Testamentsfuldbyrderne. Indsættelsen af en Testamentsfuldbyrder giver Arveladeren en